నిజమురా కృష్ణా...!

- కమలాగాయత్రి(త్రివిక్రమ)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"చాలా దూరమే పాపం. నేను కూడా పాట్నా దగ్గర్లో ఓ చిన్న పల్లెనుండి వచ్చాను, మా చెల్లెలికోసం. తన భర్త చనిపోయాడు అతగాడి తరఫు వాళ్ళెవరూ లేరు. తననీ, పిల్లలనీ పోషించే స్థోమత నాకు లేదు. ఐనా ఏదో దాన్ని దగ్గరపెట్టుకుని అందరం తలో పనీ చేసుకుంటూ గడిపేస్తున్నాం భయ్యా.

ఇప్పుడేమో దానికి కేన్సర్ జబ్బట. అది పనికి వెళ్ళకపోయినా వేళకింత తిండంటే పెట్టగలనుగానీ దాని వైద్యం, పిల్లల చదువులూ ఇవన్నీ నేనెక్కడ మోయగలను? ఓ చిన్న ఎలక్ట్రీషియన్ ని.

మా వూళ్ళో ఎవరో చెప్పారు ఈ సంస్థవాళ్ళు సాయం చేస్తారనీ, మందులిప్పిస్తారనీ, పిల్లలకి చదువుకూడా చెప్పిస్తారనీ. అందుకే పోయన నెల అప్లికేషన్ పెట్టుకుంటే ఇప్పుడు రమ్మన్నారు" అంటూ తన కథ వివరించాడతను.

జాలేసింది. పాపం ఇలాంటి సంస్థలు లేకుంటే సామాన్యులకెంత గడ్డు సమస్య అది.

"ఇంతకీ మీరు ఎవరికోసం వచ్చారు భాయ్? చూస్తే బాగా సంపాదిస్తున్నట్టేవున్నావుగా మరి ఏమైందీ?" అడిగాడు చాలా మామూలుగా.. సహజమైన కుతూహలం కనబరుస్తూ.

ఒక్కక్షణం ఏం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు. కానీ ఇతనికే ఆన్సర్ చేయలేకపోతే రేపు వారణాశి వెళ్ళి ఏం చేస్తాను? అందుకే అతను ఏమడిగినా జవాబివ్వడానికే నిర్ణయించుకున్నాను.

"మా ఫ్రెండ్ కోసం వచ్చాము. ఆర్థిక సహాయంకోసం కాదు",చెప్పాను.

"ఫ్రెండ్ కోసమా! ఏం సాయం? ఇక్కడ మగవాళ్ళకి ఆశ్రయం ఇవ్వరు. స్త్రీలూ, చిన్నపిల్లలకు మాత్రమే నీకు తెలియదేమో" అన్నాడు వింతగా చూస్తూ.

"తను స్త్రీయే" అంటూ ఇంకేదో చెప్పేలోపే అతగాడు తీవ్రంగా ఆశ్చర్యపోయాడు, "ఫ్రెండ్. అదీ కేవలం ఓ అమ్మాయి ఫ్రెండ్ తన కోసం ఇంత దూరం వచ్చారా" అంటూ.

అంతవరకూ అతనిపై వున్న సానుభూతి కాస్తా చిరాకుగా మారగా నా ఫీలింగ్స్ కవర్ చేసుకుంటూ చెప్పాను, "తను జీవించి లేదు. తనకి చివరి సమయంలో వీళ్ళు హెల్ప్ చేసారట. కొన్ని వివరాలు తెలుసుకోవడంకోసం వచ్చాము" చెప్పాను.

శ్యామ్ అయోమయంగా చూసాడు, అంత వివరంగా ఎందుకు చెప్తున్నానో అనుకుంటుండచ్చు.

"అయ్యో అవునా! ఆమెకి పిల్లలా?" అడిగాడు కుతూహలంగా.

"హా.. ఓ బిడ్డ. ఏం?" కాస్తంత తెల్లబోతూ అనాలోచితంగా జవాబిచ్చాను.

అతగాడు కాస్తంత అదోలా నవ్వుతూ, "ఓ.. అందుకా. కష్టమే మరి" అన్నాడు.

శ్యామ్ లేచి నిలబడ్డాడు, "పద కృష్ణా.., టీ తాగొద్దాం..", అన్నాడు. వాడి ముఖం ఎర్రగా కందిపోయివుంది.

నేను అయోమయంగా చూసాను, అంతలో ఆ బిహారీ వ్యక్తే నా ముఖంలోకి చూస్తూ, "ఇంతకీ ఆ బిడ్డ మీ ఇద్దర్లో ఎవరి బిడ్డా? అది చెప్పలేదు భాయ్ మీరు?" అన్నాడు.

దిగ్గున లేచాను. శరీరంలో రక్తం మొత్తం ఒక్కసారిగా మరిగిపోవడం అంటే ఏమిటో మొదటిసారి తెలిసింది. అతగాడి మీద చెయ్యి చేసుకోకుండా వుండడానికి అతికష్టంమీద నన్ను నేను నిగ్రహించుకుంటూ, అతనివైపోసారి తీవ్రంగా చూసాను. తను తప్పుగా మాట్లాడానని గ్రహించాడో ఏమో కామ్ గా ముఖం తిప్పుకున్నాడు. తన్నుకొస్తున్న ఆవేశాన్ని అణుచుకుంటూ శ్యామ్ వెంట క్యాంటీన్ వైపు నడిచాను.

"అంత మాట అంటాడా రాస్కల్. ఐనా నాదే తప్పు. ఇతగాడి ప్రశ్నలకే జవాబియ్యకపోతే వారణాశిలో ఎలా అనుకుంటూ నేనే ఇడియట్ లా వాడి ప్రతి క్వశ్చన్ ఆన్సర్ చేస్తూ పోయాను. ఐ షుడున్ట్ హావ్ డన్ దట్. యామ్ సో స్టుపిడ్. సో డంబ్. మైండ్ లెస్ క్రీచర్" కోపంగా నన్ను నేను తిట్టుకున్నాను.

"చాల్లే. ఇక వదిలేయ్ రా, ఎంతని తిట్టుకుంటావ్ నిన్ను నువ్వు ఆపెయ్" మందలించాడు శ్యామ్. పైకి తలూపాను గానీ, లోపల రక్తం వుడికిపోతోంది. తులసికోసం మాట్లాడడానికి వచ్చాను కాబట్టి నిగ్రహించుకున్నానుగానీ లేకపోతే అతడి దవడ అక్కడే పగిలేది నా చేతిలో.

టీ కప్పు టేబుల్ మీదుంచి తలవిదిల్చాను. ఈ క్రాప్ అంతా తలకెక్కించుకుంటే ఫర్దర్ గా కష్టం. ఎక్కువగా ఆలోచించకూడదు. నా ఎయిమ్ వేరు అనుకుంటూ నాకు నేను నచ్చజెప్పుకున్నాను.

మేం లోపలికి తిరిగి వెళ్ళేసరికి మా టర్న్ వచ్చేసింది. దాంతో ఇంక విజిటర్స్ లాంజ్ లో కూర్చున్నవారివైపు చూడకుండా సెక్రటరీ చూపినవైపుకు నడిచాము. పెద్ద ఛాంబర్ లో చుట్టూ వున్న రాక్స్ లో వేల ఫైల్స్ మధ్యలో కూర్చునివుందో నడివయసు స్త్రీ. ది మోస్ట్ హార్డ్ ఆఫ్. హేమాంగీ దీక్షిత్. ది హెడ్ ఆఫ్ సహారా ఫౌండేషన్.

హేమాంగి గారు ఇంత పెద్ద వెల్ ఫేర్ ఆర్గనైజేషన్ నడిపిస్తున్న వ్యక్తి చాలా సింపుల్ గా వున్నారు. ఎంతో మర్యాదగా రిసీవ్ చేసుకున్నారు "హలో మిష్టర్ కృష్ణా! మీరే కదూ నిన్న కాల్ చేసినది చెప్పండి వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ?"

"తులసి. తన గురించి మాట్లాడదామని వచ్చాము మేడమ్. రెండు నెలల క్రితం మీరు సేవ్ చేయడానికి వారణాశి నుండి ఢిల్లీ తీసుకుని వెళ్తున్నప్పుడు దారిలో" అంటూ ఆగిపోయాను. 'చనిపోయిన అమ్మాయి' అని చెప్పడానికి నోరు రాలేదు.

"ఎస్.. గుర్తుంది చెప్పండి. ఏం మాట్లాడాలి తన గురించి? మీరు తనకేమౌతారు?" అడిగారావిడ గంభీరంగా చూస్తూ.

"చిన్నప్పటినుంచీ మేమంతా కలిసి పెరిగాం మేడమ్. స్నేహితులం. వి ఆర్ ఐ మీన్ వీ వెర్ ఫ్రెండ్స్. మోర్ దాన్ దట్. మోర్ దాన్ ఎనీ వన్ కెన్ డిఫైన్. ఐనా ప్రశ్న మేం తులసికి ఏమవుతాం అనేది కాదు, అసలు మా తులసికేమయ్యింది అనేది..", బాధగా చెప్పాను.

తల పరికించారావిడ," ఐ..సీ. మరి ఆరోజేమయ్యారూ?" సూటిగా అడిగారావిడ. బాధతో విలవిల్లాడిపోయాము. మావైపేచూస్తూ చెప్పసాగారావిడ "మా వాలంటీర్ కి ఒకరికి అనారోగ్యంగా వుంటే చూడడానికని వారణాశి వెళ్ళాము మేము. యూ నో అక్కడ తన బిడ్డని అదీ కేవలం మూడురోజుల పసి బిడ్డని వదిలి పచ్చి బాలింత ఒకామె హాస్పిటల్ బిల్డింగ్ మీదనుండి దూకేసింది. పాపం ఆమె దురదృష్టం తీవ్ర గాయాలతో, కొనవూపిరితో కొట్టుమిట్టాడుతోందంటూ థియేటర్ కైతే తీసుకెళ్ళారు గానీ తన పరిస్థితేం బాలేదు. దాంతో, అక్కడ కష్టం ఏదైనా చేయగలిగితే ఢిల్లీ ఎయిమ్స్ హాస్పిటల్ కి తీసుకుని వెళ్ళమన్నారక్కడి డాక్టర్లు. ఎవరు తీసుకెడతారు? తనొంటరిగావుంది. తనతో వున్నది ఆ ఇన్ఫాన్ట్ బేబీ మాత్రమే. తన డెలివరీ ఖర్చులు పే చేసి తన తల్లితండ్రులు కూడా వెళ్ళిపోయారట.

దాంతో వాళ్ళు వెంటనే, అక్కడే వున్నానని తెలిసి, సహారా హెల్ప్ కోసం నన్ను అప్రోచ్ అయ్యారు. సో తనని ఆంబులెన్స్ లో మాతో ఢిల్లీ తీసుకొని బయల్దేరాం. బట్ షీ కుడుంట్ మేక్ ఇట్. దారిలోనే" నిట్టూర్చారావిడ.

మా కళ్ళనీళ్ళు ఎంత ఆపుకున్నా ఆగమంటూ ధారలు కట్టాయి అప్పటికే. మావైపోసారి జాలిగా చూసి కంటిన్యూ చేసారావిడ,

"సారీ మిమ్మల్ని బాధపెట్టినందుకు. కానీ నా అనేవారెవ్వరూలేని తన పరిస్థితి చూసాను కదా ఇన్నాళ్ళ తర్వాత ఇప్పుడు మీరు తనకి చాలా క్లోజ్ అంటూ వస్తే కాస్త కోపం వచ్చింది. బట్ ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్. మన దేశంలో చాలామంది ఆడపిల్లలకి స్నేహితులు అని, అదికూడా ఆపోజిట్ సెక్స్ వారైతే పెళ్ళి తర్వాత ఎంత దగ్గరవారైనా సరే, హౌ ఎవర్ క్లోజ్ దే మైట్ బీ వారి జీవితాల్లో ఎంత మాత్రం చోటుంటుందో ఊహించగలను. ఇంతకీ మీరు వచ్చిన పని?" అడిగారావిడ.

కళ్ళుతుడుచుకుని వచ్చిన పని చెప్పాను.

"మనిషే పోయాకా ఇప్పుడు వచ్చి ఏం న్యాయం జరిపిస్తారు మీరు?" ప్రశ్నించింది.

నాన్న, సుందరంగారూ ప్రశ్నించిన విధానం వేరు. ఈవిడ అడుగుతున్న పద్ధతి వేరు. మా గురించి పూర్తిగా తెలిసినా. వాళ్ళే నమ్మలేకపోయారు. నిట్టూర్చి చెప్పాను "తులసి కనుక బ్రతికివుండివుంటే ఏమైనా సరే, నిజానిజాలు బయటపెట్టి తన మర్యాద నిలిపేవాళ్ళం మేడమ్.. ఎవరు నమ్మినా నమ్మకున్నా, ఎవరేమనుకున్నా తననీ, తన బిడ్డనీ మాతో తీసుకుని వెళ్ళిపోయేవాళ్ళం.

అప్పుడైతే ఎవరేమనుకున్నా పర్లేదనుకునేవాళ్ళమేమోగానీ, ఇప్పుడు తన వర్షన్ చెప్పుకోవడానికో, మరి దేనికో తను లేదు. సో ఇది తన గౌరవానికి సంబంధించిన విషయం.

మా తులసేంటో మాకు తెలుసు మేడమ్. ఏ సాక్ష్యాలూ అక్కర్లేదు. కానీ, ఇక ఇప్పుడు కేవలం మేం నమ్మితే చాలదు మేడమ్. అందరూ నమ్మాలి. అందుకే వారణాశి వెళ్తాం. తనకి జరిగిన అన్యాయాన్ని సరిచేయడానికి మా పూర్తి ప్రయత్నం చేస్తాం" ఉద్వేగంగా చెప్పాను.

మెచ్చుకోలు గా చూసారావిడ. "గుడ్ డెసిషన్ మిస్టర్ కృష్ణా! ఈ విషయంలో నేనేమైనా సాయపడగలిగితే చెప్పండి."

"హేమంగి గారూ నీడ్ ఏ స్మాల్ ఫేవర్" అడిగాను తటపటాయిస్తూ.

"చెప్పండి మిస్టర్ కృష్ణా! గో ఆన్" పొలైట్ గా రెస్పాండ్ అవుతూ అన్నారామె.

"అక్కడ ఏ డీటెయిల్స్ అడగలన్నా, లేక ఎవరితో మాట్లాడాలన్నా తులసి ఫ్రెండ్ గా ఐతే చాలా కష్టం. సో కెన్ ఐ యూజ్ ఐ మీన్, ఐ నో దట్ యామ్ ఆస్కింగ్ ఫర్ టూ మచ్. కానీ తప్పట్లేదు అందుకే" ఆగిపోయాను.

"సింపుల్ వర్డ్స్ లో మా ఆర్గనైజేషన్ పేరు యూజ్ చేసుకోవచ్చా అని అడుగుతున్నారు అంతేగా?" సూటిగా అడిగారు హేమాంగి.

మౌనంగా ఉండిపోయాను. నా మైండ్ లో ఏవేవో ఆలోచనలు పాపం తులసికి ఎలా సహించిందో అవన్నీ ఒంటరిగా నిస్సహాయంగా.

"చూడండి మిస్టర్ కృష్ణా" అంటూ ఏదో చెప్పబోయి నా పరధ్యానం చూసి ఆగారావిడ.

తెలుస్తోంది అలర్ట్ గా వుండాలీ, అన్నీ మాట్లాడాలీ అని. కానీ.

"అర్ యూ ఓ.కే. మిస్టర్ కృష్ణా?" రెట్టించారు.

"యాహ్. వెరీ మచ్ సారీ. చెప్పండి ప్లీజ్" ఆక్వర్డ్ గా ఫీల్ అవుతూ రెస్పాండ్ అయ్యాను.

"ఫైన్ మీ వాట్సాప్ కి ఒక లెటర్ పంపిస్తాను కృష్ణా! మా వాలంటీర్ గా మిమ్మల్నిద్దర్నీ డిక్లేర్ చేసే ప్రూఫ్ అది. ఫిల్ ఇన్ యువర్ డీటెయిల్స్ అండ్ యూజ్ వేర్ ఎవర్ యూ నీడ్ ఇట్" చెప్పారు సింపుల్ గా.

"ఓహ్. రియల్లీ మెనీ థాంక్స్ మామ్. ఐ యామ్ సో గ్లాడ్. సో కైండ్ ఆఫ్ యూ", చాలా రిలీఫ్ గా ఫీలౌతూ గబగబా చెప్పాను.

"నో... నో... ప్లీజ్ డోన్ట్ మెన్షన్ కృష్ణ గారూ. ఇది నా క్లైండ్నెస్సో లేక మీకు నేను చేసే ఫేవరో కాదు, ఆ అమ్మాయి తులసి. తన కోసం నేను చెయ్యగలిగింది ఇదే. నేను చూసినంత వరకూ తులసికి అందరూ వున్నారు, ఒక పెద్ద ఫ్యామిలీ, తనేంటో తెలిసిన సొసైటీ.

బట్ తనని నమ్మి నిలబడ్డవారెవ్వరూ అక్కడ మాకు కనిపించలేదు, పోనీ, నమ్మకున్నా సరే తనున్న పరిస్థితికి కనీసం జాలి తలచైనా తనకి తోడొచ్చినవారెవర్నీ మేము చూడలేదు.. తను చనిపోయిన తరువాత మా ఆర్గనైజేషనే తన వారికి తెలియజేసి, వారు ఏమీ చెప్పకపోయేసరికి ఫైనల్ రిచువల్స్ నిర్వహించింది వారణాశిలోనే..

ఐతే, ఆ మర్నాడు, తన పేరెంట్స్ మాత్రం వచ్చి ఆమె బిడ్డని తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు నమ్మింది కూడా ఒకటే తను తప్పుచేసి, నిలదీస్తే ఆత్మహత్యచేసుకుందీ అని.

వెల్. నేను ట్రావెల్ చేసాను, బట్ కొద్ది గంటలు మాత్రమే తనతో ఓ అంబులెన్స్ లో. వారణాసి నుండి ఇక్కడ హాస్పిటల్ కోసం తన లాస్ట్ బ్రెత్ నా ముందే వదిలింది. షీ కుడ్ హార్డ్లీ సే ఫ్యూ వర్డ్స్.

'మై బేబీ ఈజ్ సఫరింగ్ విథౌట్ అవర్ ఫాల్ట్' తన డెత్ స్టేట్మెంట్ అనుకోండి, చివరి మాటలనుకోండి, అంతే తన మాటలు ఎందుకో నమ్మాలనిపించింది. చాలామందితో డీల్ చేస్తాం తెల్లవారితే నిజానికీ, కల్పితానికీ తేడా అర్థమౌతుంది. తను అబద్ధం చెప్పట్లేదని అర్థమైంది. కానీ, అది నిజమని ప్రూవ్ చేసే సాక్ష్యం ఏంటీ? అని తరచిచూసే ప్రయత్నం చేయలేదు. అందర్లా ఏంజరిగిందో ఏమోలే అనుకోలేకపోయాను.. బేబీ డీ.ఎన్.ఏ. చేస్తే సరిపోయేది కదా అనిపించింది.

కానీ ఐ కుడ్ నాట్ డూ మచ్ ఫర్ హర్. ఐ ఫీల్ గిల్టీ. ఐనా ఒక చనిపోయిన అమ్మాయికి జస్టిస్ ఇప్పించడంకోసం ఎక్కువ ఫైట్ చేయలేకపోయాం.

మా దగ్గర క్షణక్షణానికీ అటెండ్ చేయాల్సిన కథలూ, వ్యధలూ చాలా వుంటాయి. ఒకరు కాగానే, ఒకరు, ఎందరో. సో వీ గేవ్ ఇట్ అప్ ఆఫ్టర్ ది బేసిక్ ప్రోబ్.. ఐ స్టిల్ ఫీల్ గిల్టీ ఫర్ దట్..

మాకు సహకరించేవారికంటే హేళన చేసేవారే ఎక్కువమందున్నారు. మాటలు చాలామంది మాట్లాడతారు, కానీ సహాయం అడిగితే తప్పుకుంటారు,

కానీ, అంత దూరంనుంచి స్నేహితురాల్ని నమ్మివచ్చి, తన మరణానికో గౌరవం ఇవ్వాలనుకుంటున్న మీ ఇద్దర్నీ చూస్తే , చాలా ధైర్యం వస్తోంది.., ఇంకా ఈ లోకంలో కాస్తంత మానవత్వం మిగిలే వుందీ అని..,

అందులోనూ బహుశా అన్ని బంధాలకంటే.. స్నేహమే అన్నింటికంటే గొప్ప బంధమనే మాట నిజమేనని కూడా అర్థమవుతోంది..

ఎనీవేస్ ఎమోషన్స్ ఎపార్ట్. విషయానికొస్తే కేవలం సహారా ఐడీ మాత్రమే కాదు, మీకు ఏ సపోర్ట్ కావాలన్నా, ఏదైనా, మా సహారా మీవెంట వుంటుంది. మా దగ్గర వున్న వరకూ డీటెయిల్స్ తో ఫైల్ కాపీ నా అసిస్టెంట్ మీకు ఇస్తుంది. గో ఎహెడ్, హోప్ మీరు అనుకున్నది జరగాలి. ఆల్ ద బెస్ట్" చెప్పారు లేచి నిలబడి, మా హ్యాండ్ షేక్ చేస్తూ.

మేము కాకుండా తులసినీ, తన మాటనీ నమ్మిన మరో వ్యక్తికి సగౌరవంగా నమస్కరించి, అక్కడనుంచి భారంగా కదిలాము.

షీ ఈజ్ రైట్. వీ హావ్ ఎ లాంగ్ వే టూ గో.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments